

Zámřšťák

1. listopadu 2023 číslo 36 ročník 8

www.zamrsky.cz

zpravodaj nejen
pro obyvatele Zámřsk

5 Ze života v obci

Výlet

Výšlap na Velký
Javorník stál za to

6 Z dění v obci

Turnaj

Zámřšťáci vyrazili na
nohejbalový turnaj

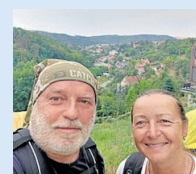

8-9

Ze života v obci

Pouť

Poznání sama sebe

Ukončení prázdnin bylo dobrodružné.
Více na straně 4

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

**Alžběta
Šimáčková**
místostarostka
obce Zámřsky

Vážení a milí čtenáři Zámřšťáku, po krásném babím létu bude nastávat nejkrásnější část v roce a tím je období adventu a svátků vánočních. Snad máte již zazimované zahrádky a jste připraveni na zimu a najdete si chvíli na přečtení našeho Zámřšťáku. Také si najděte čas na setkání s přáteli a sousedy na některé s blížících se akcí, které najdete uvnitř.

Do konce tohoto roku budeme vítat nové občanky za posledních několik let, doba covidová nám některé akce velmi posunula.

Také vás pozveme na divadelní představení do našeho kulturního domu a nebude chybět ani adventní koncert, rozsvícení vánočního stromu a také akce Česko zpívá koledy.

Současné informace k položení vedení NN do země. Od projekční kanceláře ERMOTA s.r.o. máme informace, že ČEZ zrušil objednávku na vyprojektování stavby položení vedení NN do země 2. etapa. 1. etapa má stavební povolení, ale realizace bude nejspíš v roce 2025.

Tímto bychom vám chtěli za celé zastupitelstvo popřát do Nového roku 2023 mnoho zdraví, lásky, spoustu krásných chvil se svými nejbližšími a hlavně život v míru.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

Ze života farnosti

Vážení občané Zámorsk, milí farníci v měsíci září jsme ve farnosti prožili významnou slavnost udělování svátosti biřmování. Tato událost nebývá každý rok, u nás byla po 3 letech. Jde o chvíli, kdy mladí i starší křesťané přijímají Boží pomoc do dospělého křesťanského života, který se vyznačuje také službou ostatním. Slavnost proběhla v neděli 24.9. za účasti olomouckého biskupa Mons. Antonína Baslera. Děkuji všem biřmovancům za roční přípravu k této svátosti i všem kdo je podporovali nebo pomohli připravit tuto krásnou slavnost.

V září jsme také oslavili slavnost Sv. Václava, který je patronem naší kaple. V letošním roce přijal pozvání na bohoslužbu děkan z Valašského Meziříčí P. Pavel Stefan.

Děkuji každému, kdo i za nelehkých okolností přiložil ruku k dílu, ať už přípravou a úklidem kaple, výzdobou, nebo

pomocí při samotné slavnosti.

Chtěl bych vás už nyní pozvat na některé významné slavnosti, které budeme v naší farnosti prožívat. Na začátku listopadu, 1. 11. bude slav-

nost Všech svatých. Protože letos připadá na středu, budeme tuto slavnost slavit také v Zámorskách a to v 17.00. Následující den, 2.11. budeme prožívat tzv. dušičky, kdy vzpomeneme

na naše zemřelé. Dušičková mše sv. s pobožností bude na kelečském hřbitově ve čtvrtek 2. 11. v 17.00. Vánoční bohoslužby budou v Zámorskách jako obvykle, 25. 12. a 1. 1. obojí v 8.30. Věřím, že se na těchto významných slavnostech setkáme.

Kromě pastoračních pozvánek připojuji tentokrát i nabídku více světskou. Naše farnost nabízí k prodeji rodinný dům u Kateřinky (č.p. 245). Jedná se o 5+1 dům s garáží a přilehlou zahradou o výměře 450 m². Prohlídku objektu a podání informací o ceně je možné domluvit přímo se mnou. Byl bych velmi rád, kdyby nemovitost skončila ve vlastnictví někoho z místních obyvatel či jejich rodin, proto prodej řídí v této chvíli přímo farnost a nikoli realitní kancelář.

Případní zájemci se hlase u mne na telefonním čísle 731 965 271.

Přeji nám všem krásný podzimní čas.

P. Jan Berka, administrátor farnosti

PODĚKOVÁNÍ

Milí Zámoršťáci, sousedé, přátelé

Ráda bych Vám touto cestou jménem celé své rodiny co nejsrdečněji poděkovala za Vaši neskutečnou podporu, pomoc i účast v těchto těžkých chvílích, které prožíváme po odchodu mého manžela Pavla Vinklárka. Je až neskutečné, jak jste se semkli a ze všech sil nám pomáhali, kde se dalo a dodávali nám síly. Ta vděčnost nelze ani vyjádřit.

Vytvořili jste společně tolik neuvěřitelné energie a podpory. Děkuji zámorskému hasičskému sboru a mysliveckému spolku za soudržnost a prokázání všech poct Pavlovi nejenom při pohřbu. Děkuji za celou tu tíhu smuteční hostiny, kterou jste nesli. Zvláště děkuji Vaškovi Vozákovi, který se stal spojnicí mezi tím vším a díky němu proběhlo rozloučení, tak krásně a dů-

stojně. Děkuji Ženám v akci a pekařkám za vše, co pro nás udělaly, za všechnu tu obětavost. Děkuji otci Janu Berkovi za útěšná slova, ale také za celou mši svatou. Děkuji Vám všem za Vaše dary, účast i slova útěchy. Jsou to těžké časy, ale s Vaší podporou se nesou o trochu lehčeji.

S vděčností

Jana Vinklárková s rodinou

Ze zastupitelstva

Usnesení č.4/2023 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrský, konaného dne 11.9.2023 v 18.30 na obecním úřadu v Zámrských

Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje:

1. Program schůze, ověřovatele zápisu Kubeša Pavel a Pavlík František, zapisovatel Pejchalová Kamila
(hlasování pro 5 hlasů)
2. Určený zastupitel k řízení o územním plánu, pověření k podpisu dodatku č. 1 se zhotovitelem územního plánu
(hlasování pro 5 hlasů)
3. Prodej pozemku par. č. 43 o výměře 39 m² jedinému zájemci
(hlasování pro 6 hlasů)
4. Nová obecně závazná vyhláška o odpadech s účinností od 1.1.2024
(hlasování pro 6 hlasů)
5. Prominutí nájmu kulturního domu spolku Orel jednota Kelč
(hlasování pro 6 hlasů)
6. Prominutí nájmu kulturního domu hasičům Zámrský na oslavy výročí 125 let
(hlasování pro 6 hlasů)
7. Rozpočtové opatření č. 7/2023
(hlasování pro 6 hlasů)

Zastupitelstvo obce po projednání neschvaluje:

1. Nájemní smlouva s firmou Cetin a.s
(hlasování pro 6 hlasů)

Starosta obce: Arnošt Pala

Místostarostka obce: Alžběta Šimáčková

PODĚKOVÁNÍ

S rdečně děkuji za ochotu při malých i větších problémech, a to panu starostovi Arnoštovi Palovi a paní účetní Kamile Pejchalové.

**Julija Harhajová,
za obyvatele domu č.41**

Hlášení místního rozhlasu

V naší obci funguje skupina Hlášení místního rozhlasu. Informuje o dění v obci a pokud neslyšíte rozhlas, zveřejňuje obsah hlášení. Pokud ještě nejste přihlášení a máte o tuto službu zájem můžete se přihlásit SMS na telefonním čísle 604 322 978. Do zprávy napište svoje telefonní číslo, jméno a příjmení. Podmínkou je využívat službu WhatsApp.

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

LISTOPAD 2023

Miroslav Hýbner 55 let
Ivana Šuláková 65 let
Anna Palová 89 let

***

PROSINEC 2023

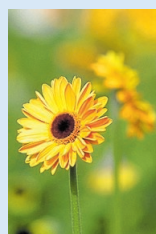
Miroslav Zábanský 83 let
Adolf Šenk 87 let

***

LEDEN 2024

Ludmila Bělocká 80 let
Antonín Novák 93 let

Všem Jubilantům gratulujeme a přejeme spoustu sil a zdraví do dalších let.

Obecní úřad Zámrský

úřední hodiny

středa:

10:00-11:30
15:30-17:00

e-mail:

podatelna@zamrsky.cz

telefon:

581623536,
724185605

číslo účtu:

21620831/0100

Ukončení prázdnin tak trochu jinak

Co můžeš udělat hned, neodkládej na zítřek. Toto úsloví prostě platí a poté co jsme absolvovali návštěvu domovské hasičské stanice Františka Pavlíka ve Zlíně si říkáme, proč jsme ten výlet pořád odkládali, když to bylo tak super? No ale pojďme od začátku. Důležité bylo stanovit termín, ten padl na 26.8.2023 a pojalí jsme to jako ukončení prázdnin. Pak nastaly tradiční zmatky kdo jede, kdo ne, jak se pojedje, navštívíme ještě něco kromě hasičárny? No nicméně v ranních hodinách kolona vedená našim hasičským autem čítající celkem pět vozů vyrazila směr Zlín. Na radu Franty „tama je to nejkratší“ jsme zvolili cestu přes Rajnochovice (mimoходом nemáme v Zámorskách tak špatné cesty, jak jsme si mysleli).

Ve Zlíně nás už před vchodem do areálu vítal Franta se svým kolegou. Jestli jsme si říkali, že nás bude málo, tak tento kolega si to evidentně nemyslel. Jeho překvapený výraz při pohledu na naši delegaci čítající téměř třicet lidí, vidím dodnes.

Prohlídka začala jak jinak – před nástěnkou. Bylo nám vysvětleno, jak jsou organizovány jednotlivé služby, jaké pozice musí být obsazeny pro jednotlivé výjezdy, ale taky například, kdo umývá podlahu, kdo vaří a podobně. Pak už se šlo na techniku. Asi každý z Vás viděl na

vlastní oči hasičské auto profesionálních hasičů. Pro nás ho ale hasiči rozebrali do detailu. Navlékli do plné polní kluky a nechali nás vyzkoušet veškeré nářadí. Necháпали jsme, kolik věcí tam je a co všechno musí hasiči o každém autě, o každém nářadí znát. Nevěděli jsme totiž jenom standardní zásahová vozidla, ale taky speciální stroje pro zásahy na likvidaci chemického nebezpečí, čluny, čtyřkolky do těžko přístupných terénů a vybavení pro lezce, speciály s plošinami, výsuvnými žebříky a určité jsem na něco zapomněl. Předpokládali jsme, že to

bude zajímat hlavně děti, ale upřímně vtáhlo nás to všechny. Poslouchali jsme s nastraženými ušima, ptali jsme se na všechno možné a taky jsme si zkusili vše co šlo. Když si zpětně uvědomím co všechno ti chlapi musí ovládat a znát, pak jen zopakují slova Libora – klobouk dolů. Neříká tady dost prostoru, abych dále popisoval, jak se organizují výjezdy, jak se vylamují dveře, co všechno musí nosit hasiči třeba do osmého patra (nesmí používat výtah), jak vypadá oblek do vody, proti včelám a podobně. Na to si hold budete muset sami někdy zajet na exkurzi.

Franta nás samozřejmě provedl i zázemím zbrojnice, to zajímalo především holky. Například výkladu v kuchyni jsem se moc nevěnoval, podobné to bylo i s ubytovnou, ale když přišla na řadu tělocvična, nebo posilovna, to už jsem si s chutí poslechl a taky jsem se podíval, jak hasiči polykají dávky posilování. Mimoходом na jejich postavách je to vidět. A jak z horního parta dolů? To

bychom si přece nemohli nechat ujít, aby náš Franta nesjel po tyči. A to by zase nebyli naši kluci ze Zámorsk, aby hned za Frantou neskákali taky. Prý je to super, nevím, já jsem nabídku s díky odmítl.

Venku Franta zatopil v krbu dospělí chystali špekáčky a ostatní pochutiny, děcka obsadily víceúčelové hřiště, tedy jenom do doby, než je vyhnala k nám pod střechem vydatná přeháňka. A že byla opravdu vydatná jsme zjistili hned vzápětí – siréna, hlášení a ostrý výjezd! Naštěstí se ukázalo, že šlo „pouze“ o likvidaci spadlých stromů a nešlo nic tragického. Přejeme všem hasičům, aby tomu tak bylo co možná nejvíce.

Bylo už odpoledne, když jsme se opět skupinovou fotkou rozloučili s Frantou a celou hasičskou stanicí. Cestou domů jsme se stávil v Dobroticích na výbornou zmrzku. Pokud tam pojedete, varujeme Vás. I malá zmrzlina je opravdu velká, doporučujeme kočárkovou. Pak už se počet účastníků zájezdu redukoval, ale plně obsazené hasičské auto, se ještě zastavilo na druhý poločas fotbalového utkání ve Skaličce, a udělali jsme dobře. Byli jsme svědky křtu nové hymny Sokolu Skalička a moc se nám líbila. Hlavně pasáž „Ať si říká kdo chce co chce, jen my máme hřiště z kopce...“ No a pak už jenom návrat domů. Bylo to moc fajn den a kdo nebyl, může jenom litovat.

Zdeněk Vozák

Výšlap na Velký Javorník stál za to

Již tradičně se skupinka Zámřšťáků se zálibou v horách či vysokohorském pivu rozhodla, že pokoří další horu Beskyd, Velký Javorník. Vyrazit jsme měli v sobotu 9. září, meteorologické podmínky nám hrály do karet. Naplánovat celou expedici jsme chtěli v pátek v hospodě, avšak i po pozdějším příchodu všech účastníků zájezdu se nic moc naplánovat nepodařilo. V tom mě Tonda uvedl do Zámřšťácké reality: „Vždyť přece jedete až zítra.“ (Ano pravda, ten večer jsme přijeli z Bohumína, a ještě jsme nebyli úplně tak aklimatizováni do Zámřšťáckého časového módu). Tudíž verdikt trasy se rozhodl ráno na srazu u kaple – jdeme z Pinduly!

Vyrazili jsme po modré a musím uznat, že tohle nebyl ten nejlhčí start. Zkrátka a dobře stál před námi solidní krpál. Nikdo se však nezalekl a tuto prvotní nástrahu jsme zdolali obstojně i s kočárkem, (pozn.aut. dá se to zvládnout, ale nikomu bych to nedoporučovala).

Pokračovali jsme dál po cyklostezce, která nás nadále vedla po vrstevnicích s nádherným výhledem na okolní hory. Cestu lesem jsme si užívali, sem tam stín, sem tam sluníčko. Zabředli jsme do příjemných debat, které byly protkány otázkami jako: kolik měří Lysá hora? Kolik měří Sněžka? Ale naskytly se také otázky typu, kdy už tam budem? A bude to ještě hodně do kopce? (avšak ty-

hle nečekaně nepřišli od dětí :D). Po pár kilometrech se naše skupinka rozdělila a dále se pokračovalo po modré a následně po červené k vytouženému vrcholu. My s kočárkem jsme pokračovali stále po cyklostezce až na vrchol.

Nahoře už nás čekala Kačka Vozáková, která chytla dole čáru a vrchol zdolala jako první! Velký Javorník, 918 m.n.m. Všichni jsme se opět shledali u krásné dřevěné roz-

hledny, ze které bylo nádherně vidět na vrcholky Beskyd. Po tomhle fyzickém výkonu následovala zasloužená svačinka a následně u horské chaty i orosená odměna s přenádherným výhledem do krajiny.

Velký Javorník se pyšní také startovacím místem pro paragliding. A jelikož krásné počasí vybízelo k této adrenalinové zálibě, paraglidisty se to na vrcholku hemžilo. Naše skupinka byla zvědavá a sympatická,

slovo dalo slovo a o tomhle sportu jsme se dozvěděli zase o něco víc. Obohaceni novými informacemi a euforií ze zdolání jsme se vypravili zpět na cestu dolů.

Naše skupinka se při sestupu rozdělila trochu víc, ale dole jsme se opět šťastně shledali ve Zbojnické kolibě, kde jsme naši krásnou prosluněnou túru zakončili výborným jídlem a osvěžujícími nápoji. Byl to opravdu nádherný den!

Nela Trlifajová

Úklid kaple svatého Václava

Rok utekl jako voda, prázdniny jsou pryč, a to je znamení, že je třeba generálního úklidu naší kaple sv. Václava. Ne, že by se neuklízelo průběžně, ale okna a jiné úklidové laskominy nás čekají jenom jednou za rok, a to je právě před poutí.

Letos, mám pocit ten čas utíká zase o kus rychleji než loni a chvílemi se zdálo, že žádný den není ten vhodný. A přece se podařilo vše zorganizovat ku spokojenosti všech. Den D nastal 25. září v 17.00. Postupně se sešlo celkem 14 párů rukou a za hodinu a půl bylo vymalováno, tedy uklizeno. Je krásné, že mezi nás zavítají

také muži, je jich totiž potřeba.

Vašek se zřejmě styděl nám přijít pomoci, nesměle postával v čilém hovoru u parkoviště kaple, až byl lapen Irenkou. Jé to bylo ra-

dosti. Hned byl příkladně využit na vysávání much a pavučin ve výškách, zdatně mu sekundoval Štěpa Šimáček a Dana Pajdlová. No hotovo bylo na to tata. A vlastně co je na tom Václav

uklízet u Václava:) Věřím, že jsme jej neodradily a příště přijde zase.

Práce nám šla krásně od ruky. Lukáš zase vyfasoval svůj oblíbený kříž s Pánem Ježíšem a lustr. Člověk by ani nevěřil co se za ten rok všechno může sochám stát, i chybička v podobě ptáčka se vloudí. I to je tvor Boží. Tak jsme se scházeli, rozcházeli a obíhali kapli zevnitř i z venku až nevznikla tradiční společná fotka. Ale co, i momentky potěší a stejně nejvíce hřeje ten pocit z dobře vykonané práce. Tak holky a kluci, tisíce díky za Váš čas a práci, obecnímu úřadu děkujeme za pohoštění a snad ve stejném počtu příští rok zas.

Zdeňka Hašová

Zámrsťáci vyrazili na nohejbalový turnaj do Poruby

Je krásné sobotní ráno, léta Páně 9.9.2023 a my jsme se opět rozhodli, že pojedeme reprezentovat naší krásnou vísku v nohejbalovém klání. Turnaj se odehrával v neméně malebné vesničce zvané Poruba. Do boje jsme tentokrát nasadili dvě družstva. To první bylo kří-

žené ze dvou třetin s Hraničky (Zámrský 1), no a to druhé bylo čistokrevné (Zámrský 2).

Jakmile kleplo devět, vyrazili jsme. Po příjezdu jsme hned vypili snídani, a šlo se na nástup. Tam se doladily detaily k pravidlům, popřálo „Sportu zdar“ a mohlo se směle začít. Bojovalo se ve

dvou skupinách. Naštěstí pro křížence Zámrský 1, jsme byli každý v jiné skupině. Hrál se na dobře upravené antuce. V základní části oba týmy procházely turnajem „jako nůž máslem“. I přes nával Zámrsťáckých fanoušků, kteří dorazili fandit z velkého výšlapu (myslím, že hlavně

přišli na pivko), se nám na první místo nepodařilo dosáhnout. Na to, že jsme měli v týmu ohodnoceného nejstaršího hráče, tak druhé a třetí místo určitě není nejhorší. No, a to naše prvenství v baru nám stejně nikdo nikdy nevezme.

Za nohejbalisty Zámrský sepsal Karel Roubal

Smutná Pouť na svatého Václava

Již po 21. nás čekala pouť, přípravy v plném proudu, již několik týdnů dopředu. Vždyť u této příležitosti si chtěl náš Sbor dobrovolných hasičů připomenout 125. výročí od svého založení. Je to až neuvěřitelné, jak těch pět let od poslední slávy uplynulo. Již pět let náš sbor kráší prapor, jako by to bylo včera, kdy jsme jej uváděli společně s otcem biskupem Hrdličkou k životu.

Oslavy to neměly být velké, jen slavnostní mše svatá, abychom si v modlitbě připomněli naše spolubratry a následné posezení s dechovou hudbou v kulturním domě. Děti soutěžily o nejkrásnější fotografii na téma Zámrský můj domov. Byla připravena výstava fotografických prací našich občanů Přírodní krásy Zámrska. Program bohatý, spousta lidí se těšilo...

Osud však bývá neúprosný a zamíchá kartami jinak, než by kohokoliv napadlo. Jak rychle se otočí život vzhůru nohama a zastaví se čas.

Obrovskou ranou a šokem se stal pro nás všechny, tak náhlý odchod našeho starosty hasičského sboru, ale hlavně našeho kamaráda Pavla Vinklárka dne 27. září. Ochromení, zlomení a s tíhou toho rozjetého vlaku plánovaných událostí jsme se sešli, sešli a na kolena během

pouhých dvou hodin téměř vše zrušili. Nebylo to lehké, ale bohužel i takové věci se stávají a je třeba na ně reagovat.

Nic naplat svátek svatého Václava se zrušit nedá, ten je neměnnou součástí našich dějin a naší obce. Patří sem velký dík našemu panu faráři Janu Berkovi i přes podvečerní hodinu byl nápomocen nejenom radou, ale také organizací. Otec děkan P. Pavel Stefan, který přijel, aby s námi oslavil mši svatou, byl díky otci

Janu seznámen se situací a empaticky se k ní také postavil. Nejenom při kázání, ale i v tolik útěsné modlitbě. Ovšem truchlivé atmosféře se ubránit nedalo i přes veškeré snahy všech zúčastněných. Takovou pouť ani hody v Zámrskách nikdo nepamatuje a všichni v koutku duše doufáme, že už nic podobného nikdy nezažijeme.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem bratrům hasičům za účast na svatováclavské mši, za tu bratrskou jednotu, se kterou jsme vše zvládli se ctí. Děkuji otci Pavlovi za krásnou mši svatou, panu kostelníkovi za všechny ty přípravy, schůle pod vedením Kačky Vozákové, varhaníkovi Martinovi, ministrantům, zvláště Michalu Kotlárovi, ale také Vám všem, co jste přišli. Ta energie, kterou jsme společně vytvořili se určitě nikde neztratila.

Zdeňka Hašová

Pečení koláčů pod taktovkou naší Alenky

Máme v Zámrskách obrovské štěstí, štěstí na dobré a obětavé lidi. Málo kde to můžou říct tak otevřeně. Není to samozřejmost, že při každé více či méně významné akci můžeme ochutnat laskominy od našich pekařek. Ať už jsou to famózní koláčky nebo zákusky jak od cukráře, to vše vzniká pod taktovkou naší paní Alenky Pavlíkové.

Má už k sobě osvědčené pomocníky a troufám si říct, že si to pečení taky trochu

užívají, tedy po společenské stránce. Krom úžasné vůně, u pečení vždy panuje veselá a přátelská atmosféra. Nejinak tomu bylo také letos před svatováclavskou poutí. Osud tomu chtěl, že ze slavnosti se stal obrovský smutek, ale děvčata

nám ukázala, že jejich výtvoři dokážou během chvilky změnit využití. Pekařky naše vzácné a milé díky, díky, díky. Víím, že byste nechtěly jmenovat, ale snad mi to odpustíte.....

Paní Pavlíková, paní Oravová, paní Hlavicová, Liduška Ledvinová a vy všechny, co jste se nachomýtlly, moc děkujeme ani nevíte, jak si Vaší umělecké pekařské práce vážíme. Tak snad za rok a v lepší atmosféře.

Zdeňka Hašová

Když Šmuky a Míša vyrazili na pouť aneb

Loni, když jsme s naší přespávací dodávkou jezdili mezi prací na naší usedlosti na Vysočině a bydlištěm v Zámrských, jsme se zastavili na poutním místě u kostela ve Strážisku a objevili tam budku s razítkem Svatojakubské cesty. Místo bylo nádherné, s nějakou pozitivní energií, kde jsme se sami sebe začali ptát na spoustu věcí. To byl začátek, který nás nastartoval zjistit o poutnictví více. Vyšla nám ve výsledku vždy stezka Santiago de Compostela ve Španělsku. Ale co tady ta stezka dělá u nás? Nechtěli jsme žádnou komerční stezku se stovkami poutníků, chtěli jsme prostě opravdovou pouť naší vlastí od hranic do hranic, v tomto případě hranice s Polskem s hranicí s Rakouskem, celkem 278,5 km.

Chtěli jsme jít pěšky přes naši vlast, potkávat a poznávat lidi, poznat všechna místa, zjistit jejich přívětivost k poutníkům a byla to opravdu zkušenost, kterou nikde nepřectete. Nějak jsme v nitru věděli, že jednou nějakou pouť budeme muset vykonat. Teď nastal čas – já se špatnými koleny, plíce podle FENO prý jedou na 40 %, zborcené dva poslední obratle se skoliózou, moje žena s křečovými žilami a ucpanými lymfami (klasická nemoc zdravotních sester, co stojí celé hodi-

ny na nohách) jsme si řekli, že teď, nebo nikdy.

Náš kamarád ze Zámrska – Kamil Hynčiča nás odvezl na hranici s Polskem do Strahovic, kde naše cesta začala. V té době jsme netušili, že se ještě párkrát potkáme. První den jsme hned zmokli a pak v parnu po dešti potkali dalšího poutníka, co šel stejnou cestu, po pár hodinách ještě další dva poutníky.

Skončili jsme 1. den v Opavě, kde jsme přespali u našich dávných kamarádů, kteří pak šli část naší pouti s námi. Pak nás čekal asi nejnáročnější kus pouti do Pod-

hradí, ale vlastně z Podhradí do Zálužného, kde už to byla vyloženě treková cesta mezi spadlými stromy po skalách s 50 metrovým srázem k řece Moravici, s dvěma deci čaje, protože jsme doufali, že mapy.cz nelžou a že se někde napojíme.

Nakonec v zaniklém kempu v Zálužném nám paní, prodala ze svých zásob pití, abychom přežili. Stoupáme do Svatoňovic (nekonečný kopec při 30 stupních) a pak dál do Budišova nad Budišovkou, kde jsme přespali v ubytovně pro turisty (prostě stan a spacák se na této cestě

ukázal jako na nic, protože zpotené tělo a zapařené niny je třeba omýt a vyluftovat) Ubytovna super za pár grošů, čistota a byli jsme tam sami, vedle hospoda, Radegast12, super čepovaný, poznali jsme tam Kocoša, místního, který nám a my jemu pak volali, jak na tom jsme a kde jsme, prostě najednou kámoš. Z Budišova cesta vedla přes Guntramovice na Starou Libavou, což jsem moc nechápal, protože ve Staré Vodě je kaple sv. Anny a sv. Jakuba Většího (Svatojakubská cesta), ale budiž, vymysleli tu stezku v Praze (dál už jsme si ji trochu upravovali, protože jsme usoudili, že poutníci nechodili po hřebenovkách, ale spíš kolem řek a my chtěli navnímat sakrální stavby, takže jsme na třech místech naší pouti řekli: „Tam ne.“)

V Domašově na Bystřici jsme poznali v místní hospůdce svérázný lid, to se k nám na jeden den připojil Kamil Hynčiča, byl osvěžením a odvezl nám půl bágglů. Došli jsem na sv. Kopeček u Olomouce, ve Věsce se náš kamarád Kamil od nás odpojil, bo my tam spali. Pak Olomouc, chtěli jsme ji vidět, neznáme ji, tak jsme se dostali do středu na ta náměstí, v klášterním pivovaru poobědvali a pak se odebrali k vojákům na nocleh, přečetli si ubytovací vojenský řád a usli.

Pokračování na straně 9

Ultreia, Svatojakubská cesta Moravskoslezská

Dokončení ze strany 8

Ráno nás čekala cesta do Náměště na Hané, z té cesty jsem měl fakt v těch vedrech strach, ale Haná překvapila. Přístřešky, ubytování v poli pro poutníky, nově vysazené aleje se jmény, kdo se stará o strom, vysazené remízky, umělé tůňky, koukali jsme jako blázni, co 200 metrů v poli bylo kde sednout. V Náměšti Sokolovna za neslušný peníz do přehřátého baráku, plného špíny a to nejsou fakt hákliví a sousedí byli naši spoluobčané, co jsou hluční, ráno tam snad pekli nějaké mrtvolky, utekli jsme v 5:30 h.

Stežka vedla po červené do kopců a my jsme chtěli jít kolem řeky po zajímavostech chráněné krajinné oblasti, tak jsme zase uhlí. Užili jsme si nádherná prameniště i nivy, došli jsme do Strážiska, ubytovali se do strašidelného Hobitího doupěte, byl to ale normální v pohodě pokoj, hobiti zůstali na chodbách.

To bylo to místo, kde jsme si řekli, že tady chvíli zůstaneme, navíc se suprovým nepřepelněným koupalištěm, tak jsme tam zůstali dva dny. To se k nám připojil spolupoutník Lukáš, který to už na cestě vzdal a znovu začal a náš kamarád Kamil Hynčica, který dojel na dvou kolech. Pak jsme Dražanskou vrchovinou došli až do Protivanova se super českou kuchyní, ale s hnusným pivem, ač se čepoval Radegast 12. Ubytovna předražená u cesty, proležené matrace, prostě jsme ráno mizeli do Moravského krasu, tam to bylo docela trekové, ale zase jsme na poslední chvíli zavolali na turistickou ubytovnu na Ma-

cochu a byli jsme tam sami (Češi odjeli za hranice). Tam na čepu Krušovice – Bohém – krása. Další noc nás čekala ve Křtinách, docela náročná trasa zarostlá mladou bučinou a ještě po dešti, ale došli jsme, pan farář ve Křtinách nám nechal kostel otevřený po (zavíračce), abychom si jej prošli, ale nezapomněl zavzvonit klíči, že je konec.

Pak jsme došli do Bílovic nad Svitavou, když jsme došli na stežku, kterou máme jít, tak jsem usoudil, že průmyslovou oblastí ne, sedli jsme na vlak a tři zastávky jsme projeli, pak jsme si je vynahradili v Rajhradu a v Dolních Věstonicích.

V Brně, Míša skočila pro poutní razítko, já čekal zbaběle v hospodě a pak už jsme pokračovali v cestě na Rajhrad. Tam jsem si zašel asi 5 km navíc kvůli tomu, že špatně vidím, pro razítko a když jsem se vracel několik

kilometrů zpět, tak mi mou ženu málem „ukradly“ sestry milostivé z kláštera. Byly k mé ženě strašně milé, pohostily jí a daly napít, nevěřily, že dnes ještě chodí poutníci a ptaly se jí, co prý provedla. Setkali jsme se v Židlochovicích, konečně v ubytovně, která stála za to, i vařili, ale došli jsme až v 7 večer, utahání, zpcení, ulepení, takže sprcha a spát.

Pak jsme si řekli, že dáme nějakých 24 km a pak se vykoupeme na dalším břehu Nových Mlýnů. Bylo fakt 34 stupňů a šli jsme pořád do kopca, po osmi kilometrech jsme došli do Popic, kde byla zavřená knajpa, tak jsme pokračovali do Strachotína, kde pán ve svojské hospůdce točil Bernarda, musím prásknout, že Míša si tam dala dvojitého velkého ruma, na kterého jí pozval jeden místní a zřejmě mu dělala chvíli vrabu.

Pak jsme se hecli a šli přes most do Dolních Věstonic a tam se ubytovali. Chtěli jsme původně pod stan, ale byl tam jen štěrtek, tak jsme vzali za své chatkou. Na večeri ohřáté cigáro za 140, tož asi turistické centrum. Moc jsme nepospali, bo vedle mládež na rozladěnou kytaru a posilnění lihovinou hulákali do rána. V šest jsme vycházeli a chtěl jsem jim udělat budíček, ale pak jsem si vzpomněl na svá telecí léta. Ráno nás stežka vyhnala ke hřbitovu pro razítko a pak na nejvyšší hřeben v okolí – Děvín.

My chtěli ale vidět Pavlov, centrum Pálavy, tak jsme se vydali na o deset kilometrů delší trať, s tím, že na další vrchol se stejným výhledem doputujem z Klentnína na Siroťčí hrad a napojíme se na původní trasu, proč dělat ovce a jít, co kdo vymyslel v Praze před pár lety a snad tam nikdy nebyl. Pak jsme už došli do Mikulova, kde nás čekal poslední výstup na sv. Kopeček. Vyšli jsme v 11:30, teplota byla kolem 33 stupňů a cíl cesty jsme dosáhli přesně v poledne (kostely v okolí nám to odzvonily). Na vrcholu jsme potkali opět tu mládež, co nás nenechala vyspat, tak jsme 20 minut trpělivě poslouchali ty jejich výjevy a pak si užili najednou jen to ticho, vítr a výhledy.

Pouť skončila. Dnes, den poté, co to píšu, už je mi smutno, už bych zase někam vyrazil. Vyrazíme, vyražte na pouť! My se vrátili asi trošku jiní, Příště vyrazíme na „svou“ pouť, podle toho, jak to vnímáme, každopádně díky Ultreia.cz za směr.

Šmuky a Míša

Jak jsme se ocitli v Zámorskách aneb Náš první rok v nové dědině

Tak to jsme my, Vokáčovi, přejmenovaní na Žídky. Taková normální, trochu uřvaná rodinka.

Abych pravdu řekla, tak před cca rokem a půl jsme ani nevěděli, že nějak Zámorský existují. Bydleli jsme v Rožnově pod Radhštěm, ale pořád to nebylo ono. Možná to bylo tím, že jsem vášnivá zahradnice a zahrada nám začínala být malá. S rostoucí rodinou i dům. Kdo ví.

Pak přišel ten nápad! Co se přestěhovat do většího?! Někde, kde budeme mít více místa, soukromí a klidu... Někteří si mysleli, že jsme se zbláznili a nevěřili. Ale

náš sen byl silnější a tak začal "kolotoč". Hledání toho pravého.

Jednoho dne na nás vyskočily Zámorský. Velký dům, velká zahrada...

„Tam se musíme jít podívat,“ říkali jsme. Ať jsme šli kdekoliv, všude ovoce na stromech, ten klid... pro nás ráj!

Navíc tohle! Jsem člověk, který věří na znamení. A tenhle kamínek, který jsme našli na místním hřišti určitě znamení bylo.

Po celém tom "kolotoči" s prodejem, koupí, stěhováním a rekonstrukcí jsme měli tu čest poznat lidičky okolo. Naše první srdečné sousedské přivítání s mar-

meládou a vajíčky. Naše první rozsvícení stroměčku, zpívání koled, ... krásné a srdečně nás všichni přivítali!

Jak to vnímáme teď? Po roce bydlení? Zá-

mrsky nás stále nepřestávají překvapovat. Nemyslím jen přírodou, klidem (teda pokud nějaká Vokáčová nevěře přes celou zahradu), ale tím krásným vztahem, kteří tady k sobě všichni mají.

Sousedem, který celé léto při procházce myslí na naše děti a nosil jim dary lesa. Sousedkami, které jsou pořád usměvavé a pro druhé by se rozkrájely... Taková velká Zámorská rodina. Rodina, kde si všichni pomáhají a jsou si oporou.

Abych to shrnula: „Velikost lidí můžeš vidět v malých gestech.“ A díky těmto velkým lidem se v Zámorskách můžeme cítit konečně DOMA.

Zámorský děkujeme!
Rodina Vokáčova

KVĚTY Z PÁDOLU

Markéta Vokáčová

ARANŽÉRKA A FLORISTKA

vážu věnce a dělám zakázkovou floristiku

TEL.: 792 257 032
MARKETAPAVLICKOVA323@SEZNAM.CZ
FB @KVĚTY Z PÁDOLU

Přijďte si zacvičit!

Cvičení na posílení a protažení celého těla s prvky Pilates

Vhodné pro všechny věkové kategorie

Kdy? Každou středu v 18:30

Kde? Kulturní dům Zámorský

Karimatky s sebou.

Mažoretky po třetí obhájily titul Mistr Evropy

Ve středu 4. října 2023 se mažoretky Panenky Hranice vydaly na cestu do Bulharska na Mistrovství Evropy Mažoretek. Následující den dorazily na místo konání soutěže a spolu s ostatními státy, které se soutěže účastnily, soutěž zahájily.

Každý den soutěžilo spousta států v jiných kategoriích, střídaly se i věkové kategorie a na pódiu jsme mohli vidět nejen dívky ale i muže. Po dlouhých trénincích a fandění jiným skupinám každý den, se Panenky dočkaly jejich dne. Nedělní den byl hodně chaotický, nejen že to byl poslední den soutěže ale taky protože soutěž byla posunuta o 45 minut dopředu, kvůli posunutým letům některých skupin. Pro nás se ale nic nezměnilo, nadále jsme soutěžili jako první v naší kategorii, proti nám stále

soutěžilo Chorvatsko, Moldavsko a Bulharsko a pořád jsme byli nervózní a báli se, že se něco pokazí. Skladbu jsme ale zajeli na plné pecky, užili jsme si jí a s hrdostí jsme stáli a čekali na vyhodnocení od poroty. Hádám, že díky našim tréninkům a důvěře jedné v dru-

hou jsme si proto již po třetí obhájili titul Mistr Evropy 2023 v kategorii Traditional Corp. Naše vítězství jsme oslavili a vydali se na cestu domů. Po přeletí srbských hranic se nám ale porouchal autobus a tak jsme ztroskotali v Maďarsku na 11 hodin a čekali na příjezd nového

autobusu. S celou skupinou jsme se shodli, že naše poslední soutěž nemohla skončit jen tak a museli jsme spolu strávit co nejvíce času. Do Hranic jsme přijeli v úterý v 1 hodinu ráno, a věřte nebo ne, všechny jsme se těšili domů.

Klára Vinklárková

Státní svátek jsme oslavili lampioňákem a animákem

Den 28. říjen, Den vzniku Československa, státní svátek a v Zámrskách lampioňový průvod. O půl sedmé se nás sešlo přes padesát malých i velkých s lampiony a různými světýlky u obecního úřadu, abychom se prošli osvětlenou uličkou, kolem křížků až k pomníku padlých.

Tady jsme se na chvíli zastavili uctít památku těch, jež položili život v první světové válce. Slovo si vzal

zastupitel Zdeněk Vozák, a děti se ptal, jestli ví, proč mají volno a co se slaví. Děti se nenechaly zahanbit a

věděli, že se slaví 105 let od vzniku Československa.

Chvilí ticha jsme uctili památku padlých, položili

věvec, zazpívali hymnu a pokračovali dál. Osvětlenou uličkou jsme došli až ke kulturnímu domu, kde na děti čekala pohádka a bohaté občerstvení. Na dospěláky svařák a otevřená hospůdka.

Ženám v akci patří poděkování za laskominy, které si pro nás připravily a obzvlášť Petře a Adéle Jakubcovým, za jejich kreativitu při vytváření občerstvení pro děti.

Helena Vozáková

Nekrolog †

Dne 11. srpna 2023 skončil jeden krásný lidský život, život pana Antonína Šarmana našeho souseda a spoluobčana. Odešel po krátké nemoci ve věku nedožitých 85 let. Připomeňme si společně prostřednictvím našeho zpravodaje jeho životní pouť.

Pan Antonín Šarman se narodil 22. listopadu 1938. Vyrůstal se sedmi sourozenci, z nichž nejbližší mu byla sestra Marie. Mnoho toho o své rodině nenamluvil. V dětství prožil těžké časy, plné práce a povinností a nerad na tyto chvíle vzpomínal. Byl vychováván velmi přísně.

V 15 letech odešel na internátní pedagogickou školu v Kroměříži s touhou věnovat se mládeži a dětem. Mimo jiné zde získal lásku k rodnému jazyku a pravopisu, žádná chyba v našem zpravodaji mu nikdy neunikla. Miloval literaturu, rád psal básně, jimiž přispíval nejenom nám, ale také do jiných periodik.

Básní uměl glosovat jakékoliv dění doma i ve světě, s vtipem, nadsázkou, ale také životní zkušeností nastavoval zrcadlo veškerému dění. Byl doslova básníkem všedních dní. Hojně svými básněmi obdarovával svou rodinu.

Měl rád hudbu, zvláště lidovou, s manželkou byli věrnými fanoušky programu Šlágr, kde poslouchávali své oblíbené melodie vždy u kávy po obědě.

V mládí rád sportoval, hrál tenis fotbal a později, když se nemohl sportu věnovat aktivně, sledoval alespoň sportovní přenosy. Řada z nás si vzpomene, jak uměl překvapit, když před lety přišel na tradiční fotbalové utkání Ženatí proti Svobodným s přáním si zachytat.

Nikdo nevěřil, že to zvládne, doslova nám však svým uměním vytřel zrak. I to byl pan Antonín. Objevoval se málokdy, ale když už přišel stálo to za to.

Po absolvování základní vojenské služby se oženil, z tohoto manželství

vzešly dvě děti, syn Antonín a dcera Martina. Někdy však život zamíchá karty jinak, než bychom si přáli.

Občas se něco nepovede, uděláme nerozvážná rozhodnutí, chybujeme, často také někomu ublížíme a někdo naopak nám. Životní cesty bývají dosti klikaté, a tak se pan Šarman se ocitá na odborném učilišti v Kelči jako pedagog a poznává zde svou druhou manželku Jarmilu.

Začíná se psát krásných 43 let manželství, partnerství, úcty, oddanosti a hlavně lásky. Pan Antonín svou ženu bezmezně miloval, psal o tom básně, pečoval o ni do posledních chvil, co mu síly stačily, až jej samotného zradilo zdraví. Ale jak často říkával slovy známé písně: Život je boj.

Pan Antonín byl velmi aktivní člověk, nebál se moderní techniky, i když se s ní sžíval složitě a za pomoci okolí. Byl vynikajícím vypravěčem, rád vzpomínal na soudobé události. Za zdraví manželky bojoval natolik až zapomněl na sebe a 11. srpna 2023 po krátké těžké nemoci odchází.

Pane Antoníne, děkuji Vám za každou tu báseň i příjemné povídání, za Vaše džentlenské způsoby a za úctu ke všem lidem, kterou jste vždy měl. Odpočiňte v pokoji a snad někdy na shledanou.

Zdeňka Hašová

Odešel pan Antonín Šarman

Nekrolog †

Jsou chvíle, kdy dojdou slova, kdy se zastaví celý svět a my zůstaneme úplně ochromeni. To vše jsme prožili ve středu 27. září 2023. Všichni víme, proč tu dnes stojíme a je to jen těžko přijatelná realita. V hlavách nám víří tolik myšlenek, tolik vzpomínek a nad tím vším stojí ta palčivá otázka. Proč? Co jsme udělali špatně? Jen Boží prozřetelnost zná odpověď. S nadsázkou si můžeme myslet, že tam nahoře měli nějaký neřešitelný problém se střechou nebo dřevěnicí a bylo třeba nejlepšího odborníka. Možná potřebovali ukončit rozhádaný hasičský sbor, rozhodnout kuželkářskou ligu, nebo kdo jiný by zdolal přemnožené divoké prasata než... Pavel. Ať už tam nahoře má jakýkoliv úkol, nám tady rozdál, co mohl. Rozdál sám sebe. V každém z nás je kousek něho samého, každému z nás obětoval kousek, svého tak drahocenného času. Tolik obětavosti, tolik lásky, píle, energie, zručnosti, ochoty a tolik selského rozumu i zkušeností. Takřka zážrak v tomhle světě. V uších nám ještě zní ten nezaměnitelný smích syčícího papiňáku, vidíme tu pověstnou jiskru v oku. Zeje v nás obrovská nezacelitelná díra, ale to je právě ta lidská věčnost, že se otiskneme do svých bližních. To jsou ta srdce, které nehasnou, protože bijí dál, v nás.

Pavel Vinklárek byl natolik čínorodý člověk, že snad ani nelze shrnout to čím vším byl, do několika vět. Neměl rád oficiality, i když si jich ze své funkce užil až až. Kdysi, mi stejně jako mnoho z Vás zakázal oficiální oslovování typu pane Pavle. Věděl proč, není v tom srdce. A protože jsem dnes hlasem nás všech, dovolím si osobní dopis. Snad mi to odpustíte.

Odešel pan Pavel Vinklárek

Milý Pavle,

to, že ses narodil 9. srpna 1980 víme všichni, slavili jsme s tebou nesčetněkrát a rádi. Rodiče Irena a František na Tebe byli vždy náležitě hrdí a dali Ti do vínku spoustu dobrých vlastností. Ty a Tvoje mladší sestra Irča jste byli vždy nerozlučná dvojka, uměli jste se sice krásně poštekát, ale vždy jste si pomáhali a stáli jeden při druhém.

Základní školou v Kelči jsi doslova proplul, vždy Tě obklopovaly spousty kamarádů. V letech 1995-97 Tě zlákala stolařina v Havířově a v té době nám na čas mizíš z obzoru. Nejen škola, ale také pozdější povinná vojenská služba v Bochoři Tě odvála dál od rodných Zámřsk.

Ale vrátil ses jako dobrý holub. A začal Tvůj pracovní život. Nikdy jsi se nebál žádné práce a s léty zkušeností se s Tebe stal odborník na slovo vzatý. Cokoliv se nedařilo, s čím si nebylo rady, poškrábal ses za uchem, prohrábl kapsy a vysypal řešení, takřka jako mávnutím kouzelného proutku.

Než jsi se stal v roce 2014 živnostníkem Tvým působištěm byly stolárny v Kladerubech, a pak v Poličné u Ivana Vašiny. Dveře Tvé dílny se nikdy netrhly, ten potřeboval to a ten zas tamto. Mobil vyhrával Trautenberka o sto šest. Nikdy nikdo neodešel s prázdnou, každému jsi vyšel vstříc. Když bylo třeba, byl jsi první, kdo nabídl

pomocnou ruku, bez zbytečných řečí, moc sis na ně stejně nepotrpěl.

Svou lepší půlku jsi našel ve své milované Janince, byli jste vždycky krásný pár, tolik úcty, opory, podpory, není v každém vztahu, láska z Vás sálala a nikoho nepřekvapilo, že v roce 2007 přišla na svět Klárka, dlouho jsi neváhal a s Janinkou spojil svůj život 16.8.2008 také manželským slibem.

V roce 2009 přibyla do rodiny Terežka, hotový pan král, dvě krásné dcery víc sis snad ani nepřál. Když přišel v roce 2012 ještě Ondra, Tvoje krásná rodina byla kompletní. Ať jsi dělal cokoliv, dělal jsi to pro ně, nadevše jsi je miloval, byli vždy a za všech okolností na prvním místě.

Nekrolog †

Všichni si pamatujeme, jak jsi Janince zdatně sekundoval při zvelebování domu, zahrady a čehokoliv co se jí zamlouvalo, ten Tvůj hraný útrpný výraz Ti stejně nikdo nevěřil, dělal jsi to z lásky. Nikdy nezazněla žádná stížnost, že je s dětmi něco potřeba, poctivě jsi vozil vyzvedával, podporoval, pomáhal pěkně v manželském tandemu. Byl jsi všude, kde Tě bylo potřeba.

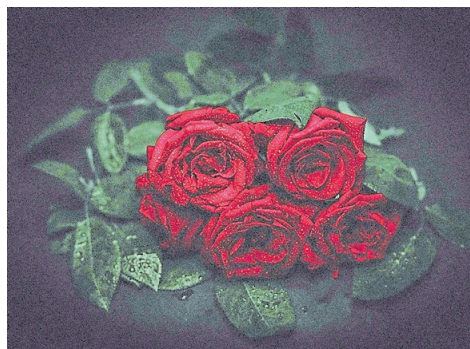
Hasičem jsi se snad už narodil, tak jako to bývá, po tatínkovi a přirostlo Ti to natolik k srdci, že jsi v mládí vstoupil do SDH Zámřsky, kde ti po čase připadlo starostování. Uznávám nebyli jsme zrovna vzorný spolek, ale jak jinak, než po Zámřsku jsi nás vždy ukočíroval. Tvoje heslo neremcat a dělat byl recept na všechno. Když už to nešlo uměl jsi od plic zařvat, bouchnout do stolu a rázem šlo vše. Možná také proto jsi byl zvolen starostou Okrsku Skalička. Hasičina se hold musí dělat srdcem, ale také pevnou vůlí. Není to jen o parádní uniformě a zábavě. Ty jsi se prostě nikdy s ničím nemazal. Dodnes nevíme, jak jsi to všechno zvládal. Práci, rodinu, mažoretky, fotbal, hasiče, milované kuželky, mariáš, ještě, že Tě Arnošt nezlákal i na ryby... až Tě za srdce chytila myslivost, možná po dědovi, možná pro ten klid lesů a hájů. V roce 2015 jsi vyzbrojen patřičným vzděláním vstoupil do MS Doubek Zámřsky. Tvou loveckou intuici, cit a štěstěnu Ti leckdo mohl závidět. Tak rád jsi s Gerosem obcházel honitbu, tak rád sis chodil odpočinout.

Tvou doménou byly brigády, ať už u hasičů nebo myslivců, poctivě jsi pracoval, pomáhal budoval. To, co se jindy dělalo týdný, jsi Ty zvládl za víkend. Nikdy jsi neodmítl pomoc ani Ženám v akci, byl jsi vlastně také trochu členem, alespoň srdcem. Aby toho nebylo málo, stal jsi se ještě správcem ZŠ a MŠ Skalička a Tvá pomocná ruka nikdy nechyběla ani ve Skaličce.

Víš Pavle měl jsi jednu hrozně špatnou vlastnost, neuměl jsi nikdy říct NE. Místo toho ses naučil větu Nějak to uděláme... a tak bylo. Nikdy jsi nezakázal žádnou legraci, dodnes Tě vidíme, jak kráčíš v gumákách, v mažoretkovém kostýmu, krásně nalíčený s lodičkou na hlavě a hůlkou v ruce, abys s chlapama předvedl briskní mažoretní sestavu. Od té doby víme, odkud to ty Tvoje holky mají. Žádná scénka se bez Tebe neobešla, uměl sis dělat legraci sám ze sebe, a to neumí každý.

Tvou doménou byl také místní kios, ty úžasné makrely, klobásky..... mohla bych tak pokračovat do nekonečna. Až z toho mrazí. Jeden člověk, tolik věcí. Jednou jsi se rozhoupal a začal si užívat. O prázdninách měsíc volna s rodinou, dovolená, festivaly, rockové koncerty, zábavy. Letos jsi dokonce překonal sám sebe a nastoupil do letadla směr Egypt, všichni víme s jakým strachem z létání, ale taky víme, jak jsi se vrátil nadšený, odpočatý a šťastný.... Podíval ses na svět z výšky. Vidíš, když už jsi se přestal bát, dostal jsi svůj speciální let, mimo letový provoz a sám.

Pavle neexistují slova, které by Ti dostatečně poděkovala, byl jsi naším majákem, naším vztyčným důstojníkem, tahounem všeho, jak ve spolicích, tak v obci i okolí. Každý, kdo tu stojíme máme to své díky a věřím, že ho i nevyřčené slyšíš. Vkládáme ho tady na oltář a snad Ti bude doručeno.

Odešel pan Pavel Vinklárek

no. A na co jsme dnes zapoměli Ti přece můžeme kdykoliv říct, budeš jen v Kelči, a tam budeš dál naslouchat.

Milí rodičové, Janinko, Kláři, Teri, Ondrášku, Iri, Kamčo, Filipku,

děkujeme Vám za Pavla, nade vše Vás vždycky miloval a bez Vás by nikdy nebyl takový, jaký byl. Bez Vaší podpory a zázemí, by nám tohle vše nemohl nikdy dát. Děkujeme, že tady s Vámi dnes můžeme být, spojili jsme všechny své síly a stojíme při Vás.

Za všechno srdečné díky Pavle, odešel jsi v době, kdy nic není růžové, ale snad nás to všechny spojí, abychom zase byli jedna velká rodina, ta Zámřská, na kterou jsi byl tak pyšný, a za kterou jsi dýchal.

Pavle, kamaráde, snad tam nahoře dostaneš dostatečně velké a pohodlné cukle, protože bez nich jsi nemohl být. Konečně si prosím Tě odpočín, i když to neumíš. Přeju Ti ať ti to tam dobře koulí v kuželkách, v mariáši ať jdou dobře karty, honitba je dostatečně velká, a aby ses tam nenudil, i když to u Tebe nehrozí. Ať Tě hasiči moc netrápí. A až se zabydlíš, drž nám tam prosím místo v jakémkoliv spolku, protože kde jsi Ty, tam chceme jednou patřit i my, protože s Tebou se ta kára táhla vždycky snáz. Těšíme se až nás přivítáš tím pověstným: „Zdáár! Kde ste?“

Než tento dopis ukončím, děkuji Vám všem, že jste přišli, děkuji za každou pomoc, za každou myšlenku a modlitbu, jsou to všechno dary srdce a netřeba dát více. Upusťte prosím dnes od projevů soustrasti, to spojení a ta energie, kterou jsme dnes přinesli bohatě stačí.

Tak Pavle díky, nebudu říkat sbohem, protože zůstáváš v nás, ale na shledanou v těch lepších časech...

Zdeňka Hašová

Z historie obce

Obec Zámrský má díky kronice a jejich kronikářům skvěle podloženou historii minulého století. Byla by velká škoda toho nevyužít, vždyť už naše děti za čas tohle písmo nebudou schopni rozluštit, proto bude v Zámršťáku pravidelně vycházet opis záznamů z této kroniky chronologicky tak, jak je uspořádán. Bohužel i téhle kronice se stalo, že mezi lety 1960 až 1992 nebyla historie pravidelně zaznamenávána, ale byla doplněna kronikářem novým. Také kronika nového tisíciletí přišla o nového kronikáře, záznamy jsou vedeny do roku 2006. Při přepisu kroniky se do obsahu nezasahuje, přepisujeme prostě děj, jak byl tehdejším kronikářem zaznamenán.

Rok 1942 Protektorát Čechy a Morava Němci v Hranicích

V polovici roku právě když se sušila sena počalo nad obcí přelétávat sta a sta bombardovacích těžkých letadel, která byla zatížena těžkým nákladem bomb. Všecka tato letadla letěla na východ. To již německá armáda napadala Rusko. Lidé vidouc letící zkázu pod oblaky, křížovali se. To trvalo nepřetržitě týden. Jako když divoké husy táhnou. Ale to byla zkáza a smrt, která nezadržitelně řítila se na slovanské ruské bratry. Bombardovací letadla přeletují nad obcí ve dne v noci.

Němci dobývají Ukrajinu. Postupují. Zdá se, že vítězí. Naděje občanů na svobodu je stále menší a menší. Zdá se, že tentokrát Němci dobudou celý svět. Kdo má ve vsi radiopřijímač, tak ten je každý večer obležen zvědavými sousedy. Poslouchají se tajně zprávy z Moskvy a z Lon-

dýna. Němci taky vyhrávají hlasité fanfáry a všude jásají nad vítězstvím. Zdá se jim opravdu o tom, že již jsou pány světa.

Toho roku byla tuhá zima. Občané doufají, zvláště ti co byli za první světové války v Rusku, že tato zlomí odpor Němců. To byla opět naděje. Ale nezlomila. Němci vydali nařízení a žádali po obyvatelstvu teplé prádlo, kožesiny a čepice. Protože to byla sbírka úřadem nařízená, musela být vykonána.

Mnoho však těchto nucených darů pro mrznoucí Němce se nesešlo. Jen tolik, aby čert za zlé neměl. Sbírkou prováděl obecní sluha Jos. Kajnar a starosta obce Klvaňa Antonín rol. č. 20.

Hned na to byly nařízeny sbírky kostí a odpadků železa a žlutých kovů. Nařízení stíhalo nařízení. Němcům se začalo nedostávat.

Adventní koncert

Schola AV21
sobota 2. 12. 2023
17:00

Kaple sv. Václava, Zámrský

Po koncertě bude následovat rozsvícení stroměčku.

Česko zpívá koledy s Deníkem

ve středu 13. prosince od 18 hodin
u kaple svatého Václava v Zámrských